

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinqve**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXXVII. Moritur primus è Societate, eius anima inter beatos ab Ignatio
conspicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

moderatione regeretur. Concionari per compita, ut vbicumque se daret occasio; dicendi vero argumenta ex pulchritudine, premissaque virtutum vitorum turpitudine pœnisque legere, & maiori pietatis conatu, quam eloquentiae tractare. Christianæ fidei capita pueris tradere, & bonis moribus eos informare: quicquid præterea occurisset inuandis proximis opportunum, in opus conferre, verum quamcumque aliis impenderent operam, ne obolum quidem in eius mercedem admittere, vna Dei solius cui adlaborassent gloria abunde contentos; in has leges confensione omnium itum est. Cum autem identidem quaeri ex iis soleret, quinam essent; cuius instituti tenerent regulam, quid nominis haberent? Responsonem aliquam præscribendam omnibus decreuerunt, in qua semper eadem acquiescerent percunctantes: nec tamen ea res consultationi permissa est: Pridem Ignatius, haud ab se priuatim sed cœlitus deliberatam illam animo tenebat, ex quo nempe ut constans fama est, in solidudine Manresana, de vexillis duobus meditanti, Deus prima ipsi Societatis lineamenta descripsérat. Sanxit ergo, auctoresque future vniuersi ut de Societate Iesu se esse dicerent, nec alia usquam vterentur nomenclatione, ut qui vnius Iesu amore, & gloria impulsi in Societatem vnam diuersi conuenissent. His ritè inter se stabilitis, delectuque virium habito in quas operam partirentur, post suauissimos salutationis mutuae amplexus, Romaino itineri Ignatius Faber, & Lainius se dederunt: Xauerius & Bobadilla Bononiam; Ferrariam Rodericius, & Iaius; Pascasius, & Salmeron Senas petierunt; Patauim Codurius, & Hozius.

Cæterum successu admodum diuerso, acceptam quisque obiuit prouinciam, quibusdam pati, magis quam agere contigit; pinguior aliorum labor, messem animarum cona ibus tulit non imparem. Codurium, quidem & Hozium, vix paucis diebus in nosocomiis & in foris auditos, Episcopi Suffraganeus suspectos habuit, veritusque ne fuco sanctitatis, vulpem tegerent fraudulentiam, coniecit in compedes: quid iis fuerit animi tam subito in casu nox illa prodidit quam vnam egere in carcere, recitandis psalmis, & sermonibus de Deo totam occuparunt, tam effusis interioribus gaudiis, ut cogeretur optimus Hozius dulcissimo arrisu interdum iis aditum laxare. Vulgato eorum carcere, tam densis de illorum virtute, & innocentia testimoniis obtui Suffraganeus ceepit, ut inde postridie educatos amplissima ornarit potestate, quicquid vellet, ac possent in subsidium animarum præstandi. Verum iis hac vti nondiu licuit, eorum alteri beatam quietem sub ipsis laborum primordiis Deus assignauit. Fuit is Baccalaureus Hozius. Ad populum dixerat paulò ante in hæc Christi verba. Vigilate, & orate, quia nefesis diem neque horam, inoxque febri ardente iactatus, moneri interius credidit, concionem illam ad se propriè pertinere. Quare abdens sese in nosocomium, ad mortem parandam curam omnem conuertit, ea tamen animi voluptate ex æternæ vita fiducia, ut temporaire iactura præcoci, nullo modo tangi videretur: fœlici obitu præceptus illorum fortè adeptus est, quos postremum in vineam conductos, primos ad mercedem pater familiæ

XXXVII.
Moritur pri-
mus è Societate, sius ani-
ma inter
beatos ab
Ignatio con-
picitur.

X 2 acciuit.

accuit. Agebat tunc temporis in Monte Cassino Ignatius, & Exercitia Petrus Ortizio (de quo antea dictum) Caroli quinti Procuratori suggerebat, illic ubi resciuit de Hozij morbo , magnis ad Deum precibus pro illo institit ; en autem , ut quondam Patriarcha Magnus Benedictus eodem ex loco scandentem in cœlum Beati Germani animam viderat , sic videt Ignatius Hozium circumfusa luce radiantem , in cœlum ab Angelis deduci. Neque tunc solum ea ipsi obiecta species , aliquanto post dum sacro interest (quamvis enim Sacerdos, nondum se satis ad operandum sacris paratum putauerat) cum illa solemnis confessionis verba pronuntiarentur , & omnibus sanctis ; videre visus est discende cœlo , beatum socium in magna Superum corona, eodem cum illis splendore , ornatique fulgentem; ex quo tantum illi affluxit dulcedinis , ut per multos dies tenere lacrymas non posset, beata illa socij specie semper oculis obuersante , & vero defuncti cadauer non vana exhibuit animi felicis indicia , cum enim esset colore subnigro, orisque conformatioe parum grata , morte qua sit inuisum & horridum quicquid ante pulcherimum fuerat , Angeli speciem induit , vix ut agnosceretur à Codurio , qui spectando , flendo , osculando expleri non poterat.

XXXVIII. Defuncto Hozio , Ferraria Paraauum Rodericus venit, solarium & opem Codurio ferens, qui labori solus illuc sufficere, nō valens ita paulo post ægrotauit , vt Rodericus missionis pondus totum exceperit ; huic tamen iuando , & leuando socio ægrotanti , Deus opportune & commodè prospexit, dities & nobilis Clericus, quem ab inueterata libidine , Codurius potenter abduxerat , licet multos annos cum amica , effreni amore traduxisset , tulisseque etiam ex ea filios ; tanti sibi boni auctorem non tulit iacere in nosocomio, sed domum sublatum incredibili sollicitudine, restituendum valedudini curauit. Sed neque obniti Rodericus valuit primariae feminæ nolenti omnino illum degere in nosocomio , nam huius liberis duobus omni ope cum Rodericus adfuerat ; alteri , ut sancte moreretur ; alteri ut sancte in Religiose familie regula viueret , iam orba & vidua , liberorum loco alendum illum eo cupidius suscepit, quod filij duo supremis verbis alter moriens , alter valedicens ab ea petiissent ut Rodericum suo loco haberet. Priusquam vero Ferraria exiret , ubi cum Iao , iuandis animis dabat strenuam operam , aliud expertus fuerat argumentum illustre charitatis , & Dei suorum peculiarem gerentis cura. Assignatum iis erat in nosocomio cum victu cubiculum , victus tamen demensim minimè vtebantur, sed corrogato per vibem pane. Concionibus interim illorum , viæ , & compita feruebant , nosocomia vero & alia loca ubi prodesse animis daretur , illorum ministriis. Observabat hæc diligenter anus nosocomio praefecta , mirabaturque homines , tantum sibi laboris priuatim assumere , cum iam tantoper alii laborarent , ut autem quid noctu etiam astitarent tesciret (lucernam enim animaduerterat , in eorum cubiculo vigilare) timis oculum admouit , viditque ab iis post aliquid somni ignem ex silice in lucernam accendi , tum ut erant rigentes frigore , pensum diuini officij , genibus flexis ambos persoluere,